

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.087 van 1 december 2015
in de zaak A. 217.437/XII-7956**

In zake: de NV INDEPENDENT MOVING COMPANY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Bouts
kantoor houdend te 3580 Beringen
Paalsesteenweg 81
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE
SPOORWEGEN, naamloze vennootschap van publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Barteld Schutyser en Tom Villé
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV DOCKX LOGISTICS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 november 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de algemene manager B-PI van de NMBS dd. 21.10.2015 waarbij de opdracht in het kader van het dossier C9B/00000263764 -Raamovereenkomst voor

4 jaar betreffende het verhuizen van werkposten tussen de verschillende gebouwen van de NMBS in Brussel niet wordt toegewezen aan verzoekende partij, maar wel aan de firma NV Dockx Logistics.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 10 november 2015 heeft de nv Dockx Logistics gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2015, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Peter Bouts verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Tom Villé, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaten Peter Flamey en Ester Jennen, die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De nv van publiek recht NMBS schrijft een opdracht uit voor het leveren van diensten betreffende de verhuis van werkposten tussen de verschillende gebouwen van de NMBS in Brussel.

De opdracht wordt gegund met een onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 27 mei 2015 en in het Publicatieblad van de Europese Unie op 30 mei 2015.

De aankondiging van de opdracht bevat selectievereisten inzake vakbekwaamheid.

De opdracht wordt geraamd “tussen 300 000 en 500 000 euro” btw niet inbegrepen.

De datum voor ontvangst van aanvragen tot deelneming is bepaald op 22 juni 2015.

3.3. Er worden zes kandidaatstellingen ingediend, waaronder deze van de verzoekende partij en van de gekozen inschrijver. Deze zes kandidaten worden alle geselecteerd bij een beslissing, stuk 6 van de verwerende partij, met aldaar onleesbare datum, volgens haar inventaris 12 augustus 2015 gedateerd. Ook de verzoekende partij lijkt van deze datum uit te gaan.

Deze beslissing vermeldt in een globale tabel bij de nv Dockx Logistics onder “selectiecriteria” zonder meer : “OK”. In het bijgevoegd “evaluatieblad” dat diverse kolommen bevat wordt bij nv Dockx Logistics in de kolom “lijst personeelsbestand met verhuiskaart P” eveneens zonder meer vermeld: “OK”.

3.4. De opdracht is onderworpen aan het bestek “B-PI.014 Nr.C9B/0000263764 – Opdracht voor de verhuis van werkposten tussen de verschillende directie- en stationsgebouwen van de NMBS Brussel”. Er wordt in dat bestek slechts één gunningscriterium vastgesteld, namelijk de prijs.

3.5. Met de bestreden beslissing van 21 oktober 2015 wordt de opdracht gegund aan de nv Dockx Logistics. De offerte van de verzoekende partij wordt daarin als tweede laagste gerangschikt.

Dit is de bestreden beslissing.

Bij aangetekende brief, dezelfde dag gedateerd, wordt de bestreden beslissing meegedeeld aan de verzoekende partij.

IV. Tussenkost

4. De verzoekende partij tot tussenkost nv Dockx Logistics blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Schorsingsvoorwaarden

5.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

5.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissing in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VI. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

6. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 58, 68 en 107, van het koninklijk besluit ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’ van 15 juli 2011, van de artikelen 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, van artikel 5 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, en van het materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel ‘patere legem quam ipse fecisti’ en het gelijkheidsbeginsel.

Zij acht deze artikelen en beginselen geschonden “doordat de uitvoering van de opdracht werd toegewezen aan de firma n.v. Dockx Logistics terwijl deze kandidaat/inschrijver niet voldoet aan de kwalitatieve selectievoorwaarden”.

De verzoekende partij licht toe dat uit de gegevens die zij verkreeg via het ‘Sociaal Fonds voor de ondernemingen van verhuizingen, meubelbewaring en hun aanverwachten activiteiten’ blijkt dat het aantal P-kaarten voor het jaar 2015, opgemaakt op 29 november 2014, voor de nv Dockx Movers 11 bedraagt en het aantal P-kaarten voor het jaar 2015, aangemaakt op 21 oktober

2015 voor de nv Dockx Logistics 3 bedraagt. Dit wordt volgens de verzoekende partij ook bevestigd door de lijst van ondernemingen met een P-kaart die gepubliceerd wordt op de website van het Sociaal Fonds.

De verzoekende partij leidt hieruit af dat de nv Dockx Logistics ten tijde van de goedkeuring op 12 augustus 2015 van de ingediende kandidaturen en ten tijde van de gunningsbeslissing op 21 oktober 2015, niet beschikte over het vereiste personeelsbestand van minimum 15 permanente verhuizers met een verhuiskaart P of gelijkwaardig en dit nog daargelaten de vaststelling dat de 11 P-kaarten geregistreerd staan op naam van de nv Dockx Movers en niet op naam van de nv Dockx Logistics, waardoor de gekozen inschrijver in de eerste verte niet voldoet aan het selectie criterium. De verwerende partij had hier een onderzoeksplicht en een zorgvuldig onderzoek had zulks uitgewezen.

Zij meent dat om die reden de selectiebeslissing van 12 augustus 2015 waarbij de lijst van de geselecteerde ondernemingen werd goedgekeurd manifest onwettig is wat aldus evenzeer de daaropvolgende en te dezen bestreden gunningsbeslissing vitieert.

De opdracht werd volgens de verzoekende partij bijgevolg niet gegund aan de inschrijver met de meest voordelige regelmatige offerte en de aanbestedende overheid heeft haar eigen regels inzake de kwalitatieve selectiecriteria overtreden. De aanbestedende overheid heeft de nv Dockx Logistics door middel van een soepelere toepassing van de selectiecriteria beoordeeld ten aanzien van de andere kandidaten waardoor deze inschrijver een onwettig economisch voordeel geniet. Hij zal immers minder kosten moeten maken om deel te kunnen nemen aan de opdracht. Het is immers veel goedkoper om een minimumbezetting met P-kaarten te garanderen en deze naargelang de opdracht aan te vullen met uitzendkrachten die minder sociale rechten genieten. De toepasselijkheid van het stelsel van P-kaarten brengt in elk geval diverse plichten met zich mee voor de betrokken ondernemingen.

De vermelding “met een verhuiskaart of gelijkwaardig” kan volgens de verzoekende partij enkel worden gelezen in het licht van Europese inschrijvers die niet dienen te voldoen aan de nationale socialezekerheids-

wetgeving, maar wel aan hun eigen gelijkwaardig nationaal recht. In dat opzicht volstaat een aan het systeem van de P-kaarten gelijkwaardige buitenlandse regeling.

Beoordeling

7. Met de verwerende partij en de tussenkomende partij kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij ten onrechte de schending lijkt aan te voeren van bepalingen van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’.

De in het geding zijnde opdracht is door de verwerende partij gekwalificeerd als een opdracht in de sectoren water, energie, vervoer en postdiensten. Dit blijkt ook uit de aankondiging van de opdracht in het Bulletin der Aanbestedingen op 27 mei 2015 en in het Publicatieblad van de Europese Unie op 30 mei 2015. De verzoekende partij betwist zulks niet, laat staan dat zij het tegendeel aantoont.

Bijgevolg lijkt op de voorliggende opdracht het koninklijk besluit van 16 juli 2012 ‘plaatsing overheidsopdrachten speciale sectoren’ van toepassing te zijn en niet het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’.

8. Zoals de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht doen gelden, lijkt de aanbestedende overheid in het kader van een gunningsprocedure met betrekking tot de speciale sectoren over een ruimere vrijheid te beschikken om de selectiecriteria in te vullen die zij voor de opdracht vaststelt. Dat neemt niet weg dat ook voor die sectoren bij de beoordeling van de kandidaturen de aanbestedende overheid de regels die ze zelf heeft vastgelegd in de opdrachtdocumenten dient te respecteren, alsook de beginselen van behoorlijk bestuur, zoals de zorgvuldigheidsplicht.

9. De aankondiging van de opdracht bevatten als “Voorwaarden voor deelneming” :

[...]

III.2.3) Vakbekwaamheid

Inlichtingen en

formaliteiten om na te gaan of aan de vereisten is voldaan.

[...]

- de kandidaat verschaft in zijn aanvraag tot deelneming zijn personeelsbestand van verhuizers. Om te kunnen deelnemen aan de opdracht dient de kandidaat over een personeelsbestand van minimum 15 permanente verhuizers (met een verhuiskaart P of gelijkwaardig) te beschikken.

[...]”

In tegenstelling tot wat de tussenkommende partij betoogt, ontnemt het feit dat deze selectievereiste in het bestek niet werd vermeld, aan die vereiste niet haar geldingskracht. In dat verband volstaat het immers vast te stellen dat in de voorliggende gunningsprocedure twee fasen werden doorlopen waarbij eerst de kandidaten bij beslissing van 12 augustus 2015 werden geselecteerd op grond van de selectiecriteria vermeld in de aankondiging, waarna aan de geselecteerde kandidaten het bestek werd overgemaakt.

Evenmin lijkt het feit dat in de aankondiging, die werd gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen, bij de selectievereisten wordt vermeld “indien van toepassing” iets af te doen aan de geldingskracht van de selectievereisten. Dit lijkt immers een voorgedrukte formulering van het Bulletin der Aanbestedingen zelf te betreffen. Deze formulering lijkt slechts te zijn aangebracht ten behoeve van de opsteller van de bekendmaking om hem er op te wijzen dat deze velden in het formulier voor bekendmaking enkel moeten worden ingevuld wanneer de aanbestedende overheid deze toepasselijk acht. Dat het in ieder geval geen “voorbehoud” betreft, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkommende partij doet gelden, blijkt trouwens ook uit de aankondiging zoals die werd bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie waar deze vermelding niet voorkomt.

10. De gekozen inschrijver voegde bij zijn kandidaatsstelling een lijst met zijn personeelsbestand, zoals gevraagd in de selectiecriteria. Deze lijst is onderverdeeld in leden van de directie, leden van het management, dispatch & planning en tot slot “polyvalent logistiek medewerkers”. Deze laatste categorie telt 27 personeelsleden, met vermelding van de datum van hun indiensttreding. Bij elk van deze 27 personeelsleden wordt aangegeven dat zij onder meer de functie van “mover” hebben. Bij een aantal van deze personeelsleden wordt echter ook vermeld dat zij tevens magazijnier (“warehouse”) of chauffeur (“driver”) zijn. Er wordt niet vermeld of ze houder zijn van een P-kaart. Uit de stukken bijgebracht door de verzoekende partij lijkt het dat deze personeelsleden, magazijniers of chauffeurs, echter niet over een P-kaart beschikken.

11. Het komt in de eerste plaats aan de aanbestedende overheid toe de kandidaten te beoordelen vanuit het oogpunt van de technische bekwaamheid aan de hand van het vereiste daaromtrent gesteld in de aankondiging, zoals onder meer het vereiste inzake het aan te tonen personeelsbestand en om de in dat verband voorgelegde documenten en inlichtingen te beoordelen. Zij beschikt daarbij over een zekere beoordelingsvrijheid.

12. Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat in de aankondiging uitdrukkelijk vereist wordt dat de kandidaten aantonen over een “personeelsbestand [te beschikken] van minimum 15 permanente verhuizers (met een verhuiskaart P of gelijkwaardig)”.

13. De partijen betwisten niet dat de nv Dockx Logistics bij het indienen van haar kandidaatsstelling en ook op het moment van de selectie niet over het vereiste minimum aantal van 15 verhuizers met een P-kaart beschikte, maar maximaal over 11.

14.1. De verwerende en de tussenkomende partijen betogen daartegen dat er geen verband is tussen het houderschap van een P-kaart en de technische bekwaamheid van betrokkenen. Zij verwijzen daartoe naar de CAO van 25 januari 1985 gesloten in het Paritair Comité voor het vervoer, tot oprichting van een fonds voor bestaanszekerheid genaamd “Sociaal Fonds voor de ondernemingen van verhuizingen, meubelbewaring en hun aanverwante activiteiten” en tot vaststelling

van zijn statuten. Zij brengen het doel van het Fonds in herinnering, namelijk onder meer het regelen en verzekeren van de toekenning en de uitbetaling van aanvullende sociale voordelen aan “werklieden en werksters met een verhuizerskaart P” : aan hen wordt door hun werkgever bij hun indiensttreding een verhuizerskaart overhandigd; indien zij zijn aangeworven voor onbepaalde tijd krijgen ze een P-kaart, indien ze zijn aangeworven voor een bepaald werk of een bepaalde tijd krijgen ze een S-kaart.

14.2. De verzoekende partij voert ter terechtzitting aan, hierin niet overtuigend tegengesproken door de verwerende partij, dat de verhuizers met een P-kaart een specifieke categorie van arbeiders betreft die geregistreerd worden als houder van een P-kaart en waaraan hogere sociale toelagen worden uitgekeerd en door de werkgever hogere bijdragen voor worden betaald en die te onderscheiden zijn van bijvoorbeeld magazijniers of ander logistiek personeel.

14.3. Verhuizers met een P-kaart blijken conform de voormelde CAO “werklieden en werksters” te zijn die verhuizingen verrichten, werken in meubelbewaring en hun aanverwante activiteiten en die afhangen van het Paritair Comité voor het vervoer, in ondernemingen waarmee ze gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

14.4. Wat de draagwijdte van de P-kaart krachtens voormelde CAO ook weze, en op welke categorieën werknemers deze ook moet worden betrokken, de verwerende partij geeft in elk geval ter terechtzitting aan dat met de verwijzing naar de P-kaart de aanbestedende overheid zich er enkel van wou vergewissen dat de geselecteerde kandidaten zouden beschikken over minstens 15 personeelsleden die permanent inzetbaar zijn voor de werkelijke verhuisopdrachten, in de zin van steeds en enkel, die dus geen andere taken hebben binnen de onderneming, en die voor alle taken van het verhuizen kunnen worden ingezet. Het moet volgens de verwerende partij ook gaan om personeelsleden die in vast dienstverband werken en er mag geen rekening worden gehouden met administratief personeel.

Anders dan het selectie criterium op die wijze te omschrijven, heeft de aanbestedende overheid het echter noodzakelijk geacht om als selectievereiste te bepalen dat de personeelsleden houder moeten zijn van een

verhuizerskaart P of gelijkwaardig. Met de verzoekende partij lijkt deze vereiste dan ook te kunnen worden begrepen als dat de dienstverlener in zijn personeelsbestand inderdaad minimaal 15 personeelsleden telt met een P-kaart, dan wel gelijkwaardig voor buitenlandse ondernemingen, gelet op het feit dat de P-kaart een internrechtelijk document betreft, en de in het geding zijnde opdracht een opdracht boven de Europese drempelwaarde betreft.

Minstens lijkt de vraag naar 15 personeelsleden verhuizers met een P-kaart of gelijkwaardig dan zo te moeten worden begrepen dat alleen personeelsleden waarvan op een andere wijze vaststaat dat zij enkel en alleen voor de eigenlijke verhuisdiensten worden ingezet als gelijkwaardig aan houders van een P-kaart kunnen worden beschouwd. In die zin maken de verwerende en de tussenkomende partij in de huidige stand van geding niet voldoende aannemelijk dat andere personeelsleden, zoals magazijniers of chauffeurs, die niet geregistreerd werden als verhuizer met een P-kaart eveneens permanent en enkel en alleen voor verhuizen worden ingezet en aldus gelijkwaardig kunnen zijn aan verhuizers die houder zijn van een P-kaart, ook al lijkt het daarbij niet uitgesloten dat zij occasioneel ook worden ingezet voor het verhuizen.

In de mate dat de verwerende partij in haar nota aanvoert dat er eigenlijk geen verband bestaat tussen het houderschap van een P-kaart en de bekwaamheid van een arbeider om verhuizingen uit te voeren, en dat de P-kaart enkel een bewijs vormt van het houder zijn van bepaalde sociale voordelen, moet worden vastgesteld dat de aanbestedende overheid bij het vaststellen van de selectievereisten voor de opdracht blijkbaar zelf van oordeel was dat het houderschap van de P-kaart van belang was voor de beoordeling van de technische bekwaamheid van de dienstverlener.

Uit het voorgaande kan ook niet zonder meer worden afgeleid dat het betrokken selectie criterium een onwettig selectie criterium zou zijn omdat het geen verband zou houden met de opdracht, zoals de verwerende partij betoogt. Zelfs indien het om een onwettig criterium zou gaan, lijkt het vanuit de algemene economie van de regelgeving der overheidsopdrachten dan passend dat in een casus als de voorliggende een nieuwe opdracht wordt uitgeschreven met een aangepast selectie criterium. Het kan immers niet worden uitgesloten dat andere

geïnteresseerde ondernemingen juist niet inschreven omdat ze niet konden voldoen aan het vereiste van minimaal 15 verhuizers met een P-kaart en wel hadden ingeschreven bij een minder streng vereiste. Uit de door de verzoekende partij voorgelegde lijst met verhuisondernemingen met personeelsleden met P-kaarten lijkt het dat een heel aantal ondernemingen minder dan 15 personeelsleden met een P-kaart in dienst hebben.

Door een kandidaat te selecteren die niet blijkt te beschikken over minimum 15 verhuizers met een P-kaart, noch waarvan wordt aangetoond dat hij beschikt over 15 gelijkwaardige verhuizers, zoals vereist volgens de selectievereisten opgenomen in de aankondiging van de opdracht lijkt de aanbestedende overheid af te wijken van haar eigen selectievereisten en aldus het *patere legem quam ipse fecisti* beginsel te schenden.

Uit het administratief dossier blijkt aldus ook niet dat de aanbestedende overheid de kandidaatstellingen met de nodige zorgvuldigheid heeft onderzocht wat de selectievereiste betreft dat de dienstverlener beschikt over minstens 15 verhuizers “met een P-kaart of gelijkwaardig”. Integendeel heeft zij, zoals hiervoor reeds vastgesteld, zich beperkt tot een niet nader verduidelijkte vermelding “OK”. De selectiebeslissing lijkt dus ook genomen in strijd met het beginsel van de zorgvuldigheid.

15. Nu het lijkt dat de selectie onrechtmatig is gebeurd, is zulks ook het geval met de gunningsbeslissing, die naar motivering faalt aangezien daarin wat de selectie betreft wordt vermeld dat “alle firma’s werden weerhouden” terwijl hiervoor is vastgesteld dat zulks *prima facie* onrechtmatig was.

Het enige middel is in die mate ernstig.

VII. Impliciete weigering

16. In de mate dat de verzoekende partij met haar verzoekschrift tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging zou nastreven van de impliciete weigering om haar de opdracht te gunnen, valt op te merken dat zij niet aannemelijk maakt dat een uitzonderlijk geval voorligt dat de Raad van State ertoe

zouden moeten doen besluiten om reeds in een procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid eveneens de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de impliciete weigering om de opdracht aan de verzoekende partij te gunnen.

Integendeel staat de aangevoerde rechtsplicht om de opdracht aan de verzoekende partij te gunnen, volgens haar als inschrijver met de meest voordelige regelmatige offerte, in de huidige stand van het geding niet vast aangezien het ernstig bevinden van het middel de aanbestedende overheid ertoe zou kunnen brengen de selectieprocedure over te doen of de opdracht opnieuw uit te schrijven, in voorkomend geval met een aangepast selectie criterium.

VIII. Kosten

17. Het is passend, gelet op de hierna ingewilligde vordering tot schorsing en het daaropvolgend nog noodzakelijke procesverloop, de kosten, rechtsplegingsvergoedingen inbegrepen, in beraad te houden.

BESLISSING

- 1. Het verzoek van de nv Dockx Logistics tot tussenkomst wordt ingewilligd.**
- 2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de NMBS van 21 oktober 2015 waarbij de opdracht in het kader van het dossier C9B/00000263764 - Raamovereenkomst voor 4 jaar betreffende het verhuizen van werkposten tussen de verschillende gebouwen van de NMBS in Brussel - aan de nv Dockx Logistics wordt gegund.**
- 3. De vordering wordt voor het overige verworpen.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 december 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest